

במדינה

(המשך מעמוד 27)

צריך להאמין בניסים. ברגע זה ניתן היה להבחין בבגין, שניצב בצד הדוכן. כשהוא מסב ראשו לאחור, על פי שידור הטלוויזיה, שקלט רק את פניו של בגין שהוסכו לאחור, ניתן היה לפרש את תנועת הראש של ראש-הממשלה לה כהבעת מחאה או מורת-רוח מעצם איזון כור שמו של בגין-גוריון במעמד זה. אולם לא כך היה מראה פני הדברים בשטח. כשהחל מונדייל בנאומו, ניצב בגין ב-מרחק של כחצי מטר מהדוכן. לפתע, בי-אמצע דבריו של מונדייל, הוא נראה כי מתנדנד. אלה שהתבוננו בבגין יכלו להבין חיון כי ידו האחת נשלחה אל הדוכן, כאילו חיפש תמיכה שלא להתמוטט, ואילו ידו השנייה נשלחה אל חזהו. באותו רגע היפ-נה את ראשו לאחור, לעבר פמלייתו, כי מבקש עזרה.

היה זה אחד מאותם הרגעים בהם חר-דים מקורביו של ראש-הממשלה לשלומו. אלא שהפעם הוא עמד כשגבו אליהם והם לא יכלו להבחין במתרחש. רק העומדים בחזית הדוכן הבחינו בכך. כמה מהם רצו לחוש לעזרתו של בגין, אולם הוא התעשת מייד, שב וניצב זקוף, כאילו מאום לא קרה.

כאשר השלים מונדייל את מאמרו של בגין-גוריון בימים, ואומנם ישראל מהווה נס... יכול היה בגין רק להניד בראשו לאות-הסכמה.

ביטחון

הדת - קרדום לחפור בו

השמיניסטיים: מאבק

עד הסוף בחוק

שיאפשר השתמטות

האב בחר בליכוד. המישפחה ממוצא דתי. איש לא שיער כי תהיה זו דווקא הבת שתעמוד בראש תנועת-מחאה, המ-איימת להפיל את ממשלת הליכוד.

טלי לבנט, שמיניסטיית מתיכון בליך ברמת-גן, עלתה לכותרות העיתונים לא-חר שיצאה בקריאה אל הבנות העומדות לפני גיוסן, למחות נגד הצעת-החוק ש-נועדה לפסול בנות משירות צבאי, על סמך הצהרה בלבד שהן דתיות. תוך ימים ספורים היא היתה למנהיגת מרד השמיניס-טיות שהפך לתנועת-מחאה המונית.

לפני ישנה, בהיותה בכיתה השביעית, נסעה לארצות-הברית בשליחות מחלקת-ההסברה של משרד-החוץ. תפקידה היה לקיים פעולות הסברה ללא-יהודים ולתאר בפניהם את הארץ ואורח-החיים בה.

אני זוכרת שהיו שואלים אותי, במיפי גשים שקיימנו, אם בנות-ישראל הולכות לצבא. כשעניתי בחיוב, לא הבינו את זה. הסברתי להם שבנות אינן גלחמות, אך שהן חיוניות בתפקידים אחרים.

טלי, העומדת לפני גיוסה, מייד עם תום תקופת הבגרות-הבגרות בסוף חודש זה, עומדת להשתלב במיסגרת הצבאית למשך שנתיים תמימות. כיום היא מתגור-רת בבית הוריה, יחד עם שתי אחיותיה הקטנות ממנה. זוהי וילה מפוארת ברמת-חן. אביה הוא בעל מפעל לציפוי מתכות ואמה היא עקרת-בית. בבית קיבלת חיי נוח פתוח וחופשי. מספרת טלי, יש לי חופש מוחלט להביע את דעותי, גם אם הן עומדות בסתירה לדעות הוריה. הידי-עה על הצעת-החוק עוררה בה כעס והת-מרמרות. מחנכים אותנו כל הזמן להת-גייסות ולאהבת-המולדת, והנה, בצעד ה-ראשון שלי כאזרחית, אני חוטפת מכה. גם מנהל בליך, הד"ר הרצל למדן, שר-תף לדיעה זו. זוהי הצעה המביאה את הנוצר לדבר-עבירה. המיבחן ישבו מע-מידים חלק מהצעירים הוא חמור מדי. גם בזמני, כשהתגייסתי, חרתה לי העוב-דה שהיו כאלה שלא הלכו לשרת. עם החוק הקודם היה ניתן עוד לחיות, למרות שגם הוא אינו שפיר. אם יתקבל החוק החדש, יש לדעת, להעמיד את התגיי-סות כל הבנות על בסיס התנדבותי.

שהתארגנו החתיתמו את תלמידי הכי-תות הבוגרות על עצומה. לאחר שנאספו 700 חתימות נשלחה העצומה למישרד-הממשלה. מורי בית-הספר החתיתמו על עצומה משלהם.

המפולת הגנרלית

(המשך מעמוד 33)

אפשר לכנות אותו בשם גוש תמירידין, הוא הגוש שזכה בינתיים במספר הצירים הגדול ביותר. בגוש זה יהיו כפי הנראה (ללא תנועת עורר) 31-33 צירים, כשמספר הצירים המזוהים עם המרכז החופשי, סיעתו של תמיר, עולה על מספר החברים המזר-הים עם מייסד התנועה, הפרופסור ייגאל ידין.

אל גוף זה נוטים לשייך את קבוצת עורר, אשר לה בינתיים בין 11 ל-13 חברים במועצה. לקבוצת עורר אפשר להוסיף באופן כמעט ברור לפחות עוד 5 עד 7 חברי מועצה מטעם סניף ירושלים, שבו תיערכנה בחירות חוזרות רק בסוף השבוע.

ידין ותמיר יודעים, בניגוד למה שהם טוענים בפני עתונאים, כי קבוצת עורר אינה נמצאת בכיסם, וכי רבים מקבוצה זו התקרבו, לאחרונה, בעיקר בשאלה המרכזית של הישארות בממשלה או יציאה, לקבוצת שינוי. נסיון של ערב בחירות לצרף את עורר באופן רשמי-למחצה לגוש המרכזי נכשל לאחר שבני עורר הציבו את השר ישראל כץ במקום ה-10 ברשימה שלהם, ולא במקום הראשון, כפי שנקבע בינם לבין ידין-תמיר.

קבוצתו של אמנון רובינשטיין שמרה בינתיים על כוחה ולה כ-22 חברי מועצה 69 אשר כבר נבחרו. אנשי רובינשטיין מקווים כי יהיו להם עוד ציר או שניים מבין ה-80 ועוד מספר גדול של צירים ברשימה הארצית.

אל הרשימה הארצית נושאים עיניים אנשיו של מאיר עמית. קבוצה זו נחלה על הנייך כשלוש מוחץ, כאשר הצליחה להעביר רק כ-6-8 חברי מועצה. אולם מאיר עמית טוען כי היא מקווה ל-20 חברי מועצה, לאחר שיתבררו תוצאות ההצבעה ברשימה הארצית. לתקווה זו אין על מה לסמוך. אולם גם יריביו של עמית מודים בכך כי סיכוייו לקבל עוד כמה צירים (אם כי בשום פנים ואופן לא 13 צירים) ברשימה הארצית גדולים. אל כל אלה מצטרפים כ-7-6 ערבים, אשר כל אחת מהקבוצות משייכת אותם אליהם, אם כי על פי דעותיהם נראה כי רובם שייכים לגוש המרכזי.

הגנרלים

מדשדשים בבוץ

ה בחירות בד"ש הותירו בינתיים כמה מאישי מפלגה זו מחוץ למועצה. השר ישראל כץ, שהוא אינו חבר כנסת ולכן מקומו במועצה אינו משוריין, ניכשל בבחירות. כץ שייך לגוש של ידין-תמיר. כן לא נבחרו מגוש זה, מזכירת סיעת ד"ש בכנסת ומי שתכנס לכנסת כאשר אחד מחברי ד"ש בבית המחוקקים יתפטר, אלוף-משנה סטלה לוי. כמו כן לא נבחר מגוש זה ישראל גרנית, מי שהיה מנהל מערכת הבחירות של ד"ש בבחירות לכנסת התשיעית ומנאמניו של ידין.

את מכת האישים הגדולה ביותר ספג הגוש של מאיר עמית. אלוף (מיל.) צבי (צביקה) זמיר יצא בתל-אביב (האלוף זמיר מתגורר בצהלה, השייכת לאזור הבחירה של תל-אביב) במקום ה-19 בעוד שמספר המקומות במועצה של מחוז תל-אביב הוא רק 10. אחד מראשי סניף תל-אביב, מאנשיו של עמית, יצחק אריכא, קיבל את המקום ה-55. אלוף משנה יששכר (איסקה) שדמי, אף הוא מגוש זה, נשאר בחוץ, וכן האלופים במילואים אברהם (צ"טה) בוצרי, מי שהיה מפקד חיל הים ואהרון (ארלה) יריב, מי שהיה שר בממשלת רבין.

אולם לזכותם של רשימות עמית ושינוי יש לזכור מה אירע בד"ש בשנה האחרונה. מתוך למעלה מ-40 אלף חברים רשומים במפלגה זו, נותרו בה רק קצת יותר מ-11 אלף. בד"ש קל לדעת מי נשאר חבר מפלגה ומי פרש. כל אחד מחברי ד"ש נותן הוראת קבע לבנק שלו להוריד מדי חודש את מס החבר ולהעבירו לחשבון ד"ש. ברגע שמבטל חבר את הוראת הקבע שלו לבנק, הוא מפסיק להיות חבר ד"ש ואין לו זכות הצבעה.

30 אלף חברי ד"ש, שעזבו אותה, עשו זאת ברובם הגדול, בגלל האכזבה מדרכה

(המשך מעמוד 36)

אחרי אסקיוו ליאון' אור תגיאת לחוק בקולנוע בתעלוליה לן המצאה הנסתרת

ישראלים מצחיקים

העץ דודן
צבי איסל
איציק אולבאק
אולפיה אטרא
אורי גרוס
עובדים' ע
הישראלים בעיניים

מפיקים: מנחם גולן - יורם גלבווס במאי: צבי שיטל תסריט: בעז דודון-צבי שיטל
עוד אלן יעקובוביץ' צלמים: אדם גרין-בר-אמנון סלומון הטקסט: אריאל זילבר - להקת בוש חמק במהלך דן דימבורט

בכורה עולמית ממוצאי-שבת, 8.7.78

ב-15 ערים

לתושבי תל-אביב

מכירת כרטיסים מוקדמת החלה בקופת קולנוע, אורלי, ת"א ובמשרדי כרטיסים

77

אישים ואמנים פונים אל המימשל הישראלי:

זכות הפלסטינים להגדרה עצמית לצד ישראל אינה מוטלת בספק החושב אחרת מזמין מלחמה וקורבנות נוספים

אורי אבנרי, פרופ' ע. א. סימון, דן קדר, נתן זך, פרופ' חנו אופנהימר, רפי לביא, יאיר גרבוז, פרופ' דן מירון, גרשון פלוט-קין, יוסף קורמן (כרמון), פרופ' חיים דרור-דובקין, יהודה עמיחי, אהרון בכר, ד"ר טוביה שלונסקי, גדליה בשר, פרופ' ויליאם פרידמן, ד"ר שמעון בלס, דן דרין, נחום שליט, ד"ר יהודה אופנהימר, ידי לוקוב, מתי רגב, ד"ר אבי עוז, אלי קינן, דוד הלוי, פרופ' גדעון גילת, יורם דניצגר, כוכבי שמש, ד"ר אבישי מרגלית, אלישע גת, יצחק תבור, ד"ר ישראל לף, יוסף גדליה, יצחק לאור, אהרון אשכנזי, חנוך לוי, יהושע סובול, יהונתן גפן, קובי ניב, שלמה ווינסקי, ישראל בידרמן, ישעיהו יריב, אשר צרפתי, זני ליטני, יבי.

מועדון 5 לחרבות

חדשה

רח' הס 5, תל-אביב

יום ה' - 6.7.78

אמריקה הלטינית בראי

הקולנוע הפוליטי הגרמני

בסרט של פטר ליליאנטל

(בגרמנית עם תרגום אנגלי)

מיוזבאוור מלא - מזנון